

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 15η - 08.05.2021

«Η Κερυνίτις Έλαφος»

Προαιρετικά μπορείτε να ανασαίνετε καθ' όλη τη διάρκεια της επικοινωνίας. *[χαμόγελο]* Δεν είναι υποχρεωτικό, αν θέλετε, μπορείτε ελεύθερα να αναπνέετε. Μπορείτε αν θέλετε να παίρνετε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές, με ρυθμό, ακολουθώντας όμως τον δικό σας, φυσικό ρυθμό.

Παρών ο Ζεύς.

Ο Ηρακλής έρχεται σε λίγο. Να τον, φτάνει. Περνάει την πύλη εισόδου και μπαίνει στο χώρο.

[Άννα: Κάθονται και οι δύο δίπλα μου, ο ένας δεξιά μου, ο άλλος αριστερά μου. Αυτή τη θέση επέλεξαν για σήμερα.]

Συνδεθείτε μαζί μου καρδιά με καρδιά. Θα ήθελα αυτή τη στιγμή να πάρετε θέση, όπως στο αρχικό μέρος του κύκλου αυτού, όταν επεξεργαζόμασταν τους δώδεκα τομείς που βρισκόταν απλωμένοι γύρω σας.

Στη χορδή, μια φωτεινή ίνα που συνδέει τον ήλιο ψηλά πάνω από το κεφάλι σας με τον πυρήνα της γης περνώντας μέσα από εσάς, ευθυγραμμίζετε μαζί μου. Η ροή είναι του Διός του Υψίστου κι εγώ, σχηματίζω το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα. Μεγαλύτερο από εσάς, κατά πολύ μεγαλύτερο... ψηλότερο. Ξεχνάτε να το χρησιμοποιήσετε. Ξεχνάτε να χρησιμοποιήσετε αυτό το σώμα, την ώρα που το χρειάζεστε περισσότερο. Την ώρα που δεν καταλαβαίνετε, την ώρα που νιώθετε ότι η σκέψη σας χάνεται ή ότι επηρεάζεστε από εξωγενείς παράγοντες. Σε τέτοιες στιγμές, είναι απαραίτητο να ευθυγραμμίζετε με το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα και τη δική μου μορφή, στον άξονα που μας διαπερνά.

Η Κερυνίτις Έλαφος ήταν μία παλιά ερωμένη του Δία. Δεν σώθηκε αυτή η ιστορία για να την πει κανείς. Και ήταν η Άρτεμις, η πότνια των θηρών, που βοήθησε αυτή την ελαφίνα και την προστάτευσε.

Έχει καμία σημασία; Ο Δίας και οι άλλοι θεοί πολύ συχνά μεταμόρφωναν ανθρώπους σε ζώα, ή σε φυτά, ή σε αστερισμούς. Ποιος ξέρει τι της έκανε αυτός ο Δίας, πόσο την παίδεψε. Και σίγουρα, η Ήρα θα ήταν πάλι εκεί γύρω, που ζήλεψε και ανακάτεψε τα πάντα. Πάμε λοιπόν να δούμε τη λεγόμενη Κερυνίτιδα Έλαφο.

Πάμε να σας πούμε μια ιστορία, που δεν έχετε ακούσει ποτέ ξανά στο παρελθόν.

Ανάμεσα στις κλαγγές των όπλων των Τιτάνων και των Ολύμπιων, άστραψε ένα φως. Ανάμεσα στους θορύβους της μάχης, άστραψε φως. Να

ήταν τάχα το σπαθί κάποιου Τιτάνα, που χτύπησε μια ασπίδα Ολύμπιου και έβγαλε σπινθήρες; Να ήταν τάχα το φως του Υπερίωνα, που στην αντανάκλασή του δημιούργησε μια έκλαμψη; Να ήταν η καρδιά ενός θνητού ίσως; Να ήταν μια ανάμνηση αυτή η λάμψη; Ποιος ξέρει; Πάντως, μια λάμψη άστραψε.

Και θα θελα να θυμηθείτε λίγα πράγματα για το χώρο, το χρόνο, για τον ήχο και το φως. Και θα θελα να μου πείτε εσείς, πώς είναι δυνατό ανάμεσα σε ήχους να λάμψει το φως. Το μυστήριο της Κερυνίτιδας Ελάφου μόλις άρχισε.

Όποια και να ήταν αυτή η πηγή του φωτός, αυτό εκδηλώθηκε. Πόσα πράγματα μπορεί να σας θυμίζει τάχα αυτό; Θα ήθελα να αναρωτηθείτε, αν ο ήχος είναι χώρος. «Πω, πω, Δία», λέει η Άννα και εκείνη την ώρα αντιλαμβάνεται ότι γύρω μου βρίσκονται κι άλλοι, ο Ηλίας, ο Άλιστερ και βέβαια ο Ηρακλής, που σας περιβάλλει και μαζί μου μιλά, «Τραβάς πολύ το σκοινί, Δία!»

Ο ήχος είναι χώρος; Πώς μπορεί το φως να αστράψει μέσα στον ήχο; Ξέρω ότι σας βάζω δύσκολα. Μου αρέσει αν σας βλέπω να ξύνετε το κεφάλι σας με απορία. Η Κερυνίτις Έλαφος ήταν μια πηγή φωτός. Πάνω απ' όλα, αυτό. Μία πηγή φωτός άπιαστη. Διέσχιζε όρη και κοιλάδες. Το σώμα της δεν φαινόταν καν. Την καταλάβαινε κάποιος, από τη λάμψη που άφηνε στο πέρασμά της - τόσο γρήγορη ήταν. Φανταστείτε, για παράδειγμα, τόσο γρήγορη, όσο μια ακτίνα φωτός. Κινούνταν απίστευτα γρήγορα και αυτό ήταν το μεγάλο της χάρισμα και προνόμιο και αυτό που την προστάτευε από τα χέρια των ανθρώπων. Δεν μπορούσε να γίνει καν αντιληπτή από αυτούς. Οι θεοί βέβαια, όπως η Άρτεμις, την αντιλαμβάνονταν πλήρως. Το ίδιο και οι ημίθεοι. Ένας ημίθεος θα μπορούσε πραγματικά να συλλάβει αυτό το φως.

Εξακολουθείτε να βρίσκεστε ευθυγραμμισμένοι στην ενεργειακή μου ροή, στον άξονα που δημιουργώ με τον Ηρακλή, το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα.

Ο ήχος και ο χώρος είναι ένα και το αυτό. Συνεπάγονται το ένα το άλλο.

Δεν θα ορίζατε εύκολα τον ήχο ως τρισδιάστατο χώρο αλλά το αποτέλεσμα των κυματισμών στο χώρο είναι ο ήχος. Είναι ο ήχος... για την ακρίβεια, ο ήχος είναι αυτό που εσείς συλλαμβάνετε από τον κυματισμό του περιεχομένου του χώρου. Από την ταλάντωση όσων υπάρχουν στο χώρο.

Αν δεν ακούγατε τον ήχο όπως τον ακούτε, αν δεν είχατε αυτιά, δεν είχατε τον μηχανισμό της ακοής, θα μπορούσατε δυνητικά να τον βιώσετε ως πίεση στην επιφάνεια του δέρματός σας. Ένας ήχος μπορεί να είναι έναρθρος ή άναρθρος. Όταν είναι έναρθρος, φέρει συνήθως νόημα. Μεταφέρει πληροφορία. Η πληροφορία που μεταφέρει είναι αποτέλεσμα της κωδικοποίησης των φθόγγων του ήχου. Των φθόγγων που απορρέουν από το στόμα σας, καθώς μιλάτε. Δηλαδή ο ήχος, η ταλάντωση, κωδικοποιημένη, μεταφέρει νόημα. Μεταφέρει πληροφορία. Πού; Στο χώρο. Τι σχέση μπορεί να έχει αυτό όλο με το φως;

Η φωτεινή πηγή που βρίσκεται κάπου ψηλά στον ουρανό, ο Ήλιος σας, σας λούζει με τις ακτίνες του. Στην πραγματικότητα, σας λούζει με τις ενέργειές του και τις πληροφορίες που αυτές μεταφέρουν. Τόσο ένας ήχος, ένας ηχητικός κυματισμός όσο και ένας κυματισμός του φωτός, μεταφέρουν κωδικοποιημένη πληροφορία. Και στην περίπτωση του ήχου, ακόμα και αν δεν είναι έναρθρος, ως έναρθρος λόγος ή δεν είναι αποτέλεσμα μιας αρμονικής σύνθεσης που θα

βοηθούσαν και τα δύο τη μετάδοση μιας συγκεκριμένης πληροφορίας, ακόμα και αν είναι ασαφής, άναρθρος και μοιάζει περισσότερο με θόρυβο, ακόμα και τότε μεταφέρει πληροφορία. Ακόμα και όταν αντιλαμβάνεστε ότι δεν υπάρχει πληροφορία εκεί, έχει μεταφέρει την πληροφορία της έλλειψης πληροφορίας. Τα πάντα έχουν να κάνουν με τη δική σας κωδικοποίηση. Την κωδικοποίηση που αναγνωρίζετε.

Εν αρχή ην ο Λόγος. Θα πει η Άννα: «Ναι, αλλά στην προκειμένη περίπτωση θα εννοούσαμε ότι ο Λόγος αναπαριστά ένα κλάσμα και είναι θέμα της συλλογικότητας.» Γιατί καλή μου; Ο Λόγος είναι και λόγος. Στην αρχή λοιπόν, υπήρχε ήχος. Μετά εγένετο φως. Άλλωστε, είναι πάρα πολλοί σήμερα αυτοί που πιστεύουν ότι ο Δημιουργός «είπε και εγενήθησαν». Είπε «γενηθήτω φως». Πρώτα το είπε. Σε κάθε περίπτωση λοιπόν, εν αρχή ην ο Λόγος.

Ξέρω πόσο μακριά σας έχω τραβήξει από την εικόνα το ελαφίου με τα χρυσά κέρατα, που πολύ βολικά βλέπετε στην οθόνη σας. Θα γίνουν όλα ξεκάθαρα σιγά-σιγά, μην ανησυχείτε. Αφήστε τον εαυτό σας να θεωρεί, να αναλογίζεται τον ήχο και το φως.

Σ' ένα χώρο πολύ υψηλής ενέργειας, δημιουργούνται ταλαντώσεις. Είναι η ταλάντωση που δημιουργεί την τριβή και επίσης την έκλυση της ενέργειας του φωτός. Αυτό δεν σας είναι αντιληπτό στην καθημερινότητά σας, καθώς η ταλάντωση που παράγεται μιλώντας, τραγουδώντας, δεν είναι αρκετά ισχυρή για να δημιουργήσει τέτοια φαινόμενα. Ή μήπως είναι;

Μπορεί να φανεί αρκετά ισχυρή για να γκρεμίσει τα τείχη μιας πόλης. Μπορεί να φανεί αρκετά ισχυρή, για να επιτύχει άλλα επίπεδα δράσης. Και η ισχύς του ήχου ως μέσου μεταφοράς πληροφορίας κωδικοποιημένης, σχετίζεται βέβαια με την ευαισθησία του δέκτη. Με αυτό που ο δέκτης μπορεί να αντιληφθεί.

Το σώμα σας περιβάλλεται από μία μεμβράνη. Μία μεμβράνη που ονομάζεται δέρμα και έχει έναν απίστευτο αριθμό νευρικών απολήξεων που αντιλαμβάνονται την πίεση και όχι μόνο. Είναι το μεγαλύτερο αισθητήριο όργανο του σώματός σας. Κι εσείς έχετε μάθει να το χρησιμοποιείτε για την αφή. Μόνο για την αίσθηση της αφής. Πώς θα σας φαινόταν τάχα, αν κάποια στιγμή στο μέλλον το χρησιμοποιούσατε και ως όργανο ακοής; Ή μήπως και τώρα κάποιοι θεραπευτές, κάποιες θεραπεύτριες το χρησιμοποιούν ως όργανο ακοής, επειδή καταλαβαίνουν ότι μπορούν να δεχτούν και να διαβάσουν τις ταλαντώσεις της ενέργειας κάτω από αυτό, την ώρα που βάζουν τα χέρια τους πάνω από ένα σώμα ή ένα αντικείμενο. Νιώθετε. Τι νιώθετε ακριβώς; Και πόσο καλύτερα θα νιώθατε, πόσο καλύτερα ακόμα θα ακούγατε με αυτό το όργανο, αν φροντίζατε να εξασκηθείτε περισσότερο;

Δεν υπάρχει... πίσω από το δέρμα του σώματός σας δεν υπάρχει ο μηχανισμός της ακοής, δεν υπάρχει η σφύρα, ο άκμονας, δεν υπάρχει το ακουστικό νεύρο που θα μεταφέρει, σκέφτεστε, τα ερεθίσματα στον εγκέφαλο. Αντιλαμβάνεται όμως την πίεση. Αντιλαμβάνεται τις ενέργειες, τη θερμότητα. Πολλά μπορεί να αντιληφθεί. Και να είστε βέβαιοι και βέβαιες, ότι υπάρχει ένας μη ανεπτυγμένος μηχανισμός, που μπορεί να καταστήσει όλο το δέρμα σας ένα αυτί. Να το κάνει να λειτουργεί όπως το τύμπανο ενός αυτιού.

«Τι νόημα έχουν τώρα όλα αυτά;» πετάγεται πάλι η Άννα. Συνεισφέρω καλή μου, συνεισφέρω. Το μυστήριο της Κερυνίτιδας Ελάφου αργεί ακόμα να λυθεί. Πρέπει να τους βάλω ακόμα καλύτερα στις δυνατότητες του κωδικοποιημένου ήχου και του φωτός.

Ποιος βρισκόταν πίσω από τους Άθλους του Ηρακλή; Πολλοί θεοί σίγουρα, επίσης ο Ευρυσθέας που τον διέταζε να τους εκτελέσει αλλά, περισσότερο απ' όλους ίσως, η Ήρα. **Η Ήρα του ανέμου και του νου.** Εκείνη ευθύνεται για το γεγονός ότι ο Ηρακλής τελικά συνέλαβε την Κερυνίτιδα Έλαφο. Τα κατάφερε. Τα κατάφερε να τη συλλάβει, αν και για λίγο μόνο την κράτησε και την επέστρεψε στους θεούς.

Ελάτε! Ταυτιστείτε ακόμα περισσότερο με το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα! Μη σκέφτεστε πια, μην ακούτε όσα σας λέμε αυτήν την ώρα έχοντας την επίγνωση του φυσικού σας σώματος, αλλά έχοντας την επίγνωση του Ηράκλειου νοητικού σας σώματος. Αυτό χρειάζεστε για να γειωθεί η πληροφορία που έρχεται σε εσάς τώρα.

Η πληροφορία είναι αυτή: η Κερυνίτιδα Έλαφος ήταν το φως που άστραψε ανάμεσα στις κλαγγές των όπλων των Τιτάνων. Κι αυτή είναι μια φράση-κλειδί, μια δήλωση που θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε όλα όσα υπάρχουν πίσω της, αν δείτε λίγο καλύτερα τους συμβολισμούς, αν προσέξετε τους Τιτάνες, τα όπλα τους, τους θορύβους τους και το πώς τελικά αυτοί δημιούργησαν το φως.

Αυτό όμως βρίσκεται όλο σε ένα πολύ διαφορετικό επίπεδο από το γήινο. Πού είναι αυτό το επίπεδο; Γιατί ήταν τόσο σημαντικό για τον Ηρακλή να τρέξει όπως ο άνεμος-Ήρα-νους, μόνο και μόνο για να συλλάβει για λίγο αυτό το λαμπερό ελάφι, με τα χάλκινα πόδια, τις χάλκινες οπλές και τα χρυσά κέρατα;

Πρέπει να ομολογήσετε ότι σαν μύθος-άθλος δεν έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Κάποιος τρέχει σαν τον άνεμο. Δεν θα βρισκόσασταν εδώ αυτήν την ώρα, αν σας έλεγα την αλήθεια μονομιάς... Έχετε βρει τη δική σας Κερυνίτιδα Έλαφο; Τι λέτε;

Στον καθένα, την καθεμιά σας σήμερα δίνεται ένα δώρο. Είναι η Κερυνίτις Έλαφος. Με όλη την εισαγωγή που έχουμε κάνει, αφήστε τη να τρέξει και τρέξτε πίσω της να την πιάσετε. Εντάξει. Δεν χρειάζεται να τρέξετε με το φυσικό σας σώμα. Δεν θα μπορούσατε να τρέξετε τόσο γρήγορα και άλλωστε, δεν έχετε μια φυσική ελαφίνα. Όμως, έχετε ένα Ηράκλειο νοητικό σώμα.

Μέχρι την επόμενη συνάντηση, θα τρέχετε. Όχι έτσι, χωρίς σκοπό. Θα τρέχετε για να συλλάβετε την Κερυνίτιδα. Η σύλληψή της είναι μία νοητική σύλληψη. Μια υπέροχη νοητική σύλληψη, που δεν θα είχαμε πραγματικά λόγο να σας στερήσουμε τη χαρά να την πραγματοποιήσετε οι ίδιοι, μόνοι και μόνες. Προσωποποιήστε αυτή τη σύλληψη στη μορφή τη Κερυνίτιδας και κυνηγήστε την.

Πρέπει να παραδεχτείτε... ότι έχουμε χιούμορ. Το σίγουρο είναι ότι δεν αστεϊευόμαστε για την εργασία που πρέπει να γίνει. Κάθε μέρα θα κυνηγάτε την Κερυνίτιδα. Θα την ακολουθείτε όπου πηγαίνει αυτή. Δεν θα κάνετε κόλπα του τύπου «Α, μπορώ να την οραματιστώ να στέκεται και να την πιάσω». Ο

νους σας θα τρέχει πίσω από την Κερυνίτιδα. Δεν είναι κάτι που μπορείτε να κάνετε όλη την ώρα, όμως μπορείτε να το κάνετε για ένα ικανό διάστημα της μέρας. Λίγο το πρωί, λίγο το μεσημέρι... βρείτε το δικό σας ρυθμό.

Στην επόμενη συνάντησή μας, θα μεταφέρετε, θα μοιραστείτε, τη σύλληψή σας. Και τότε εμείς θα προσθέσουμε. Θα προσθέσουμε ό,τι χρειάζεται, για να συμπληρωθεί η μεγάλη εικόνα, ε; Τι λέτε;

Η Κερυνίτις Έλαφος σας οδηγεί.

Πιάστε την.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)